

PIENVESIEN EDUSTAVUUSARVIOINTI

Nurmijärvi

23702340

NCC Industry Oy

Kuva Kirkonkylän pienvesiselvitys, Pekka Routasuo 2017

27.8.2021

SWECO INFRA & RAIL OY
OULU

1 (12)

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	3
2	AINEISTO JA MENETELMÄT	3
3	PIENVESIKOhteet 5 km ETÄISYYDELLÄ.....	4
4	EDUSTAVUUSTARKASTELU	10
5	LÄHTEET	12

Liite 1 Pienvesikohteet 5 km etäisyydellä, karttaliite

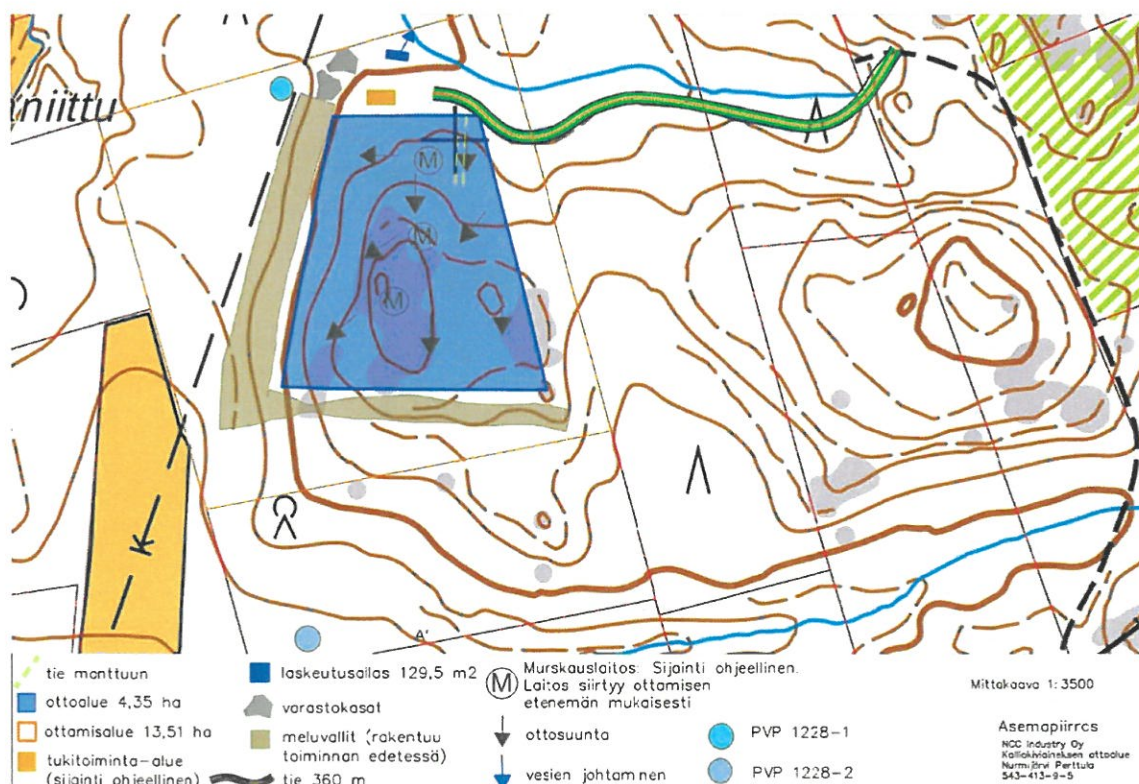
Liite 2 Pienvesikohteet 5 km etäisyydellä, koontitaulukko

1 JOHDANTO

NCC Industry Oy:llä on vireillä ympäristö- ja maa-aineslupahakemus omistamalleen kiinteistölle Rajakorpi (kiinteistötunnus 543-413-9-5) Nurmijärven kunnassa. Lupahakemus koskee kallion louhintaa ja louheen murskausta sekä pilaantumattomien ylijäämämaiden vastaanottoa alueen maisemoimiseksi ja meluvallin perustamiseksi. NCC Industry Oy on hakenut Etelä-Suomen aluehallintovirastolta vesilain 2. luvun 11 §:n 2 momentin mukaista lupaa poiketa norojen luonnontilan vaarantamiskiellosta. Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen asiasta antaman lausunnon jälkeen aluehallintovirasto on pyytänyt hakijaa täydentämään hakemusta, sillä norojen luonnontilaa koskeva edustavuustarkastelu on tehty liian suppealta alueelta.

Työssä on selvitetty olemassa olevaan aineistoon perustuen Nurmijärven kunnan alueella 2000-luvulla tehdyistä luonto- ja pienvesiselvityksistä luonnontilaisten ja luonnontilaisen kaltaisten norojen ja purojen esiintyminen ja kuvaukset niistä sekä esitetty kohteet kartalla. Lisäksi on huomioitu Metsäkeskuksen tiedot metsälain mukaisista pienvesikohteista.

Suunniteltu Perttulan ottoalue on esitetty kuvassa 1.

Kuva 1 Nurmijärven Perttulan ottoalueen asemapiirros 2020 (NCC Industry Oy).

2 AINEISTO JA MENETELMÄT

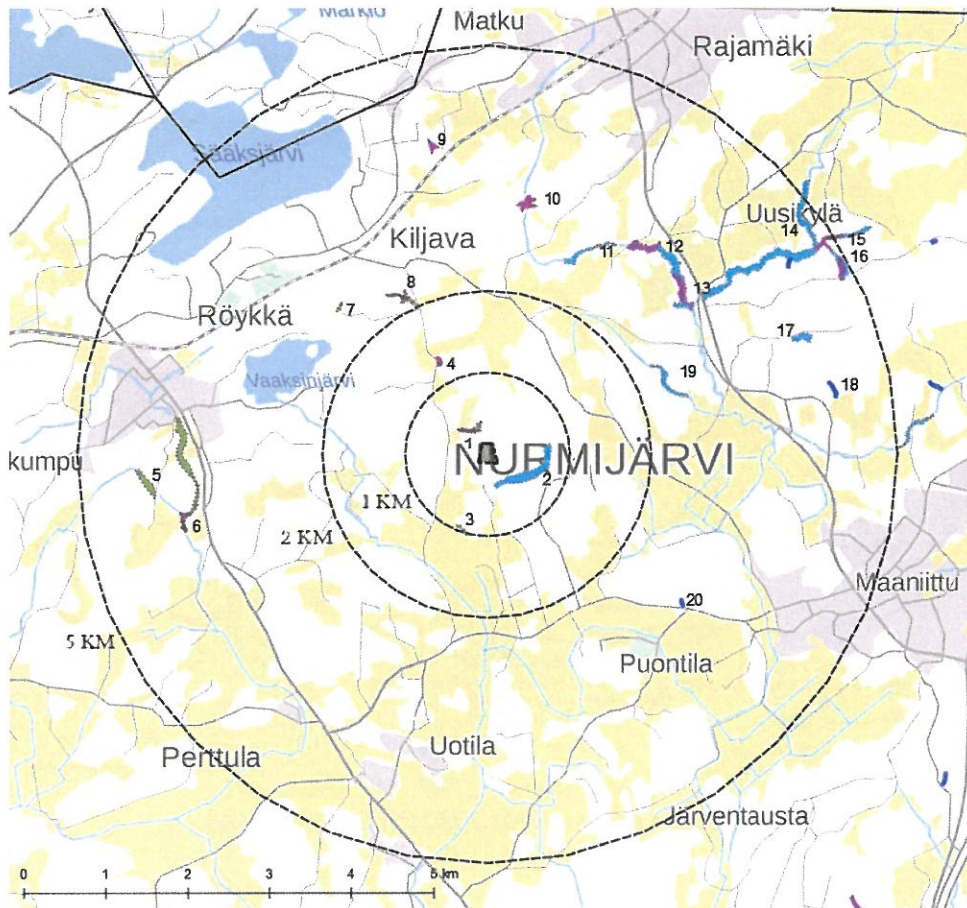
Selvitykseen on koottu Nurmijärven kunnan alueelta 2000-luvulla tehtyjen luontoselvitysten ja pienvesiselvityksen tiedot pienvesistä. Selvitysalueen ympäristöä (max 5 km) koskevia selvityksiä

ovat Perttulan osayleiskaavan luontoselvitys (Enviro Oy 2013) ja Nurmijärven kirkonkylän osayleiskaava-alueen pienvesiselvitys (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy 2017). Selvitykseen on lisäksi koottu Metsäkeskuksen tiedot metsälain 10 §:n mukaisista erityisen tärkeistä elinympäristöistä; pienvesien välittömät lähiympäristöt (karttapalvelu osoitteessa Metsään.fi).

Näiden lähtötietojen perusteella on verrattu lupahakemuksen kohteena olevien kahden noron, Lepolan puro -niminen noro ja Liimaniitunojan sivunoro (Liimaniitunoja II) edustavuutta selvityksessä rajattuihin pienvesiin.

3 PIENVESIKOhteet 5 KM ETÄISYYDELLÄ

Pienvesikohteiden kuvaus perustuu Perttulan osayleiskaavan luontoselvitykseen (Enviro 2013) ja Nurmijärven kirkonkylän osayleiskaava-alueen pienvesiselvitykseen (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy 2017). Lisäksi on esitetty Metsäkeskuksen kuviotiedoista metsälain 10 §:n mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt, pienvesien välittömät lähiympäristöt Metsään.fi karttapalvelun mukaan. Kohteet on esitetty kartalla liitteessä 1 ja kootusti liitteessä 2.

Kuva 2 Pienvesikohteet selvitysalueen ympäristössä. Kuvassa etäisyysvyöhykkeet 1, 2 ja 5 km selvitysalueesta. Tarkempi kartta on esitetty liitteessä 1.

Kohde 1

Liimaniitunoja II. Kaksihaarainen Liimaniitunojan sivupuro, joka laskee varttuneen kuusikon läpi. Purovarsilla kasvaa sekapuuna koivua ja harmaaleppää. Purovarsien kasvillisuus on saniaislehtoa ja norot luonnontilaisia. Lajistoon kuuluu mm. lehtopähkämö, hiirenporras ja lehtotähtimö. Kauempana noroista on tuoretta käenkaali-oravanmarjatyyppin lehtoa ja lehtomaista kangasta. Alue rajoittuu pohjoisessa ja etelässä hakkuuaukeisiin. (Enviro 2013)

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 0,73 ha.

Kohde 2

Lepolan noro on Metsä-Tuomelan jäteaseman pohjoispuolelta alkava, pieneen tekolampeen laskeva noro. Uoman varrella on saniaislehtoa sekä ruoho- ja heinäkorpea. Uomaa reunustavilla loivapiirteisillä rinteillä kasvaa useita vaateliaita kasvilajeja, mm. metsälehmusta, pähkinäpensasta ja lehtopähkämöä. Suurin osan alueen puustosta on hakattu paljaaksi 1990-luvulla. Noron ympäristössä on myös tuoreempia hakkuuaukeita. Hakkuiden kohdalla on jäljellä nuorta lehtipuustoa ja saniaisia, mm. kotkansiipeä. Uoma on kapea ja säilynyt melko luonnontilaisena. Ympäristön hakkuuaukot ovat metsittymässä ja uoman ympäristön lehto- ja korpikuviot ovat toipumassa hakkuista. Lepolan noro on vesilain 2.luvun 11 §:n mukainen pienvesi. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Kohde 3

Ojapellon purovarsilehto. Liimaniitunoja virtaa Ojapellon tilakeskuksen eteläpuolella peltojen ympäröimän metsäniemen läpi. Purouoma on tässä kohdin luonnontilainen ja mutkitteleva. Puroa reunustaa muutaman metrin levyinen kosteapohjainen, saniaisvaltainen lehto. Sen kasvilajistoon kuuluvat mm. vaateliaat purovarsikasvit kotkansiipi ja vata. Tavanomaisempaa lajistoa ovat hiirenporras, metsäkorte, peltokorte, mustaherukka ja korpikaisla. Ympäristö on varttunutta kuusikkoa. Puron länsipuolella on sähköjohdon aukko. Purovarsilehto on pieni, mutta paikallisesti merkittävä luontokohde. (Enviro 2013)

Kohde 4

Liimaniitunoja I. Purovarsilehto, jossa vallitsevat saniaiset ja suurruohot. Runsaimpia lajeja ovat hiirenporras, kotkansiipi, mesiangervo, nokkonen, rönsyleinikki, korpikaisla, vadelma, lehtopalsami, vuohenputki ja lehtotähtimö. Puustona on järeitä kuusia ja kookkaita harmaaleppiä sekä nuorta koivu-harmaaleppävesaikkoo. Pensaista alueella kasvaa punaherukkaa ja lehtokuusamaa. Hieman kauempana uomasta on tuoretta lehtoa, jonka lajistossa ei ole erityisen vaateliaita kasveja. Alue rajoittuu lännessä maantiehen ja eteläpäästään uuteen metsäautotiehen. Kohde on luokiteltu pienvesiselvityksissä (Nironen 1991, Ympäristösuunnittelu Enviro 2004) paikallisesti arvokkaaksi pienvedeksi. Luonnontila oli kesällä 2013 ennallaan. (Enviro 2013)

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 0,62 ha.

Kohde 5

Ruosteoja. Myllyjojan koillisesta laskevan Ruosteojan latva on saniaisvaltaista lehtokorpea ja suurruoholehtoa. Puuston muodostavat kuusi, harmaaleppä ja koivu. Yläjuoksun puusto on varttunutta, mutta lähempänä puron ylittävää metsätietä on tehty hakkuita ja myös puronvarren puustoa on harvennettu. Purolehdon kasvistoon kuuluvat mm. hiirenporras, metsäalvejuuri, metsä- ja korpi-imarre, mesiangervo, lehtotähtimö, rönsyleinikki, nokkonen, ojakellukka, suokeltto, tähti- ja mätässara, suo- ja huopaohdake, korpikaisla, rentukka ja vehka. Korpisorsimoo kasvaa ojan varrella melko runsaasti. Lähdetähtimöä havaittiin kesällä 2004 kahdessa paikassa uoman reunahetteiköillä (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy 2004). Arvokkaaksi rajattua purojaksoa reunustaa länsipuolella hakkuuaukea ja itäpuolella nuori lehtimetsikkö. Luoteispuolella on entistä niittyä, joka on metsitetty ja kasvaa nykyisin nuorta sekapuustoa. Rajatun purojakson ja Myllyjojan välissä on mesiangervovaltaista lehtoa Myllyjojan saakka. Puronvarteen on kaivettu muutamia lampareita mahdollisesti karjan juottopaikoiksi. Puusto on hyväkasvuista kuusikkoa. Rajauksessa on mukana kasvistollisesti arvokkain purojakso, jossa puro virtaa luonnontilaisessa uomassaan. (Enviro 2013)

Kohde 6

Lepsämänjokeen laskeva Myllyoja kokoa vetensä Röykän alueelta. Myllyoja muuttuu Röykän taajaman eteläpuolella jyrkkärinteiseksi purolaaksoksi, jollaisena se jatkaa Kassakummun eteläpuolisen osa-alueen läpi. Puron uoma on useimmissa paikoissa 1,5–2 m leveä, matala ja hiekka- tai sorapohjainen. Vesi on kirkasta. Myllyjojan uomaa reunustaa suurruoho- ja saniaislehto. Paikoin kasvillisuus on lähinnä lehtokorpea. Uoman reunapuuston muodostavat kuusi, harmaaleppä, koivu, tuomi, pihlaja ja vaahtera. Kenttäkerroksen kasvisto on monipuolista. Lajistoon kuuluvat mm. mesiangervo, lehtotähtimö, hiirenporras, kotkansiipi, lehtopalsami, lehtopähkämö, kevätlehtoleinikki, lehto-orvokki ja korpisorsimo. Myllyjojan ja Ruosteojan yhtymäkohdassa kasvaa silmälläpidettävää korpiumikkaa ja lähdetähtimöä. Molemmat esiintymät ovat niukkoja. Purolaakso on usean kymmenen metrin levyinen. Rinteiden puustoa on monin paikoin hakattu ja aluskasvillisuus on muuttunut. Aukkohakkuilta säästyneillä rinteillä on lehtokasvillisuutta, mm. punaherukkaa, näsiää, koiranheittä. Purorinteen eteläpäässä on runsaasti haapoja. Haapojen tyviltä löydettiin liito-oravan jätöksiä keuhällä 2013. Myllyoja on aiemmin arvioitu paikallisesti arvokkaaksi pienvedeksi (Nironen 1991, Ympäristösuunnittelu Enviro Oy 2004 Enviro 2013 mukaan). Kohteen luonnontila ei viime vuosina ole muuttunut. Myllyojassa elää purotaimenkanta (Lempinen 2001 Enviro 2013 mukaan). (Enviro 2013)

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 0,89 + 0,41 ha.

Kohde 7

Vaaksinjärven koillispuolinen lehtokorpi. Useasta Vaaksinjärven koillispuolella sijaitsevasta pienestä korpinoitelmasta luontokohteeksi rajattu on rehevin. Alueella kasvaa runsaasti tervaleppiä ja alikasvoksena nuoria kuusia. Pensaskerroksessa on myös niukasti koiranheittä. Kosteapohjaisen kenttäkerroksen lajeja ovat mm. suo-orvokki, mesiangervo, rentukka ja

korpikaisla. Suurikokoisista saniaisista hiirenporrasta ja metsäalvejuurta on paikoin runsaasti. Kohde on luonnontilainen. Sen itä- ja länsipuolella on tuoretta kuusilehtoa ja lehtomaista kangasta, jossa kasvavat runsaina mm. valkovuokko ja sinivuokko. Lehtokorven eteläpuolella on laaja hakkuuaukko ja metsäautotie. (Enviro 2013)

Kohde on rajattu aineistossa "KK 2016 pienvedet". Karttatarkastelun mukaan kohde sijaitsee Kiljavan lähteikköjen luonnonsuojelualueelle laskevan ojan päässä.

Kohde 8

Liimaniitunojan latva. Liimaniitunoja saa alkunsa Kiljavanharjun eteläpuolelta, jonne purkautuu harjun pohjavesiä. Pohjavesien tärkein purkautumisalue, Kiljavan lähteikkökorpi, kuuluu Natura 2000 -verkostoon. Natura-rajauksen eteläpuolella lähdepuro virtaa nuoren metsän ja taimikoiden läpi. Lähellä Uotilantietä on jälleen varttuneempaa puustoa. Puroon yhtyy pohjoisesta tuleva haara ja lounaasta tuleva noro. Sivuhaarat virtaavat varttuneen kuusikon ympäröimässä notkelmassa. Purovarsien rinteillä on lehtokasvillisuutta, mm. käenkaalia, sinivuokkoa, imikkää ja kevätlinnunhernettä. Puroja reunustaa kapea lehtokorpi, jonka kasvilajistoon kuuluu mm. kotkasiipi. Purojen yhtymäkohta muodostaa paikallisesti merkittävän luontokohteen. Runsaan metrin levyinen pääuoma ja sen lähiympäristö ovat säilyneet luonnontilaisina. Lounaasta laskeva sivuoma on vesilain mukaan suojeltava kausikuiva noro. Puronvarren kuusimetsissä kasvaa kookkaita haapoja. Alue sopii liito-oravan elinympäristöksi. Liito-oravaa ei kuitenkaan ole tavattu keväällä 2009 ja 2013 tehdyillä tarkistuskäynneillä. Rajatun alueen lounaispuolella on hakkuuaukko ja pohjoispuolella nuorta sekametsää. (Enviro 2013)

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 0,9 ha.

Kohde rajautuu yksityismaan luonnonsuojelualueeseen Kiljavan luonnonsuojelualue (YSA204431) ja laajempaan alueeseen Kiljavan lähteikköalue (ESA300525, Ympäristöministeriön asetus Uudenmaan maakunnan luonnonsuojelualueista). Alue kuuluu Kalkkilampi-Sääksjärven Natura-alueeseen (FI0100056, SAC). Kiljavan lähteiköt kuuluu soidensuojeluohjelman kohteisiin (SSO010031).

Kohde 9

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 0,91 ha.

Kohde 10

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 0,32 + 0,74 + 0,83 + 0,33 ha.

Kohde 11

Matkunojan länsiosa on rajattu muuna arvokkaana pienvesikohteenä. Matkunojan lähteikkö alueella on vesilain 2.luvun 11 §:n mukainen kohde. Selvitysalueen pohjoisrajalla Matkunojan varrella on melko luonnontilaista suurruoholehtoa ja jonkin verran on myös saniaislehtoa.

Puruoma on 2–3 metrin levyinen ja pehmeäpohjainen. Alueen valtalajeina ovat mesiangervo, lehtotähtimö, luhtalemmikki, lehtopalsami ja hiirenporras. Puron varressa kasvaa myös runsaasti kotkansiipeä. Uoman reunuspuustossa on harvakseltaan isoja kuusia ja tiheämpänä puustona harmaaleppää ja koivua. Matkunojan ylittävän voimajohdon ja Ruohosuon tilan välissä puroon viettävällä rinteellä kasvaa isoja haapoja ja varttunutta tuoreen lehdon kuusikkoa. Kenttäkerroksessa on mm. lehtoiimikkää ja lehto-orvokkia. Ruohosuon tilan kohdalla on lähteikköalue, jossa kasvaa runsaasti kotkansiipeä ja mm. lehtopalsamia, korpikaislaa, rönsyleinikkiä ja korpinurmikkaa. Idempänä on tavanomaisempaa suurruoholehtoa. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Kohde 12

Matkunojan eteläosa on rajattu muuna arvokkaana pienvesikohteena. Matkunojan eteläisempi purojakso sijaitsee Rajamäentien länsipuolella. Purouoman lähiympäristö on luonnontilassa, mutta ympäristön hakkuut ulottuvat paikoin melko lähelle puronotkelmaa. Puron varrella on lähinnä suurruoholehtoa, valtalajeina mesiangervo ja nokkonen. Myös koiranvehnää on runsaasti ja muutamassa paikassa kasvaa korpisorsimoa. Puusto näillä alueilla on harmaaleppää ja tuomea, kaatuneita puita ja lahoppua on paljon. Tulvavesien täyttämiä lampareita on siellä täällä. Pohjoisosassa tuore lehto ulottuu paikoin puron rantaan asti. Täällä on myös monin paikoin saniaislehtoa, jossa kasvaa hiirenporras lisäksi mm. lehtopalsamia ja lehtopähkämöä. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 1,72 + 1,53 ha.

Kohde 13

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi). Pinta-ala 1,98 + 1,28 ha.

Kohde 14

Koiransuolenoja on rajattu muuna arvokkaana pienvesikohteena. Koiransuolenoja alkaa Nurmijärven pohjoisosista. Kirkonkylän alueella Koiransuolenoja kiemurtelee melko syvässä purolaaksossa. Arvokkaaksi luontokohteeksi on rajattu Koiransuolenojan purolaakso, joka alkaa kaava-alueen pohjoisrajalta ja päättyy Rajamäentiehen. Koiransuolenojan varren kasvillisuus on hyvin rehevää ja monilajista. Pääosin kasvillisuus on mesiangervovaltaista suurruohoniittyä ja suurruoholehtoa. Ojanvarren puusto on pääosin lehtipuuvaltaista, mutta muutamien paikoin istutuskusikko ulottuu aivan uoman rantaan. Varttuvaa metsää, jossa vallitsee tyypillinen tuoreen lehdon lajisto, on vain muutamien paikoin. Rehevä kasvillisuus ja puuston hakkuut tekevät kulkemisen purolaaksossa hyvin hankalaksi. Hakkuista huolimatta Koiransuolenojan varret ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä alueita. Paikoin ojan varrella kasvaa lehtokuusamaa, mustakannonmarjaa ja lehtopalsamia. Keväällä Koiransuolenojan varrella kukkii monin paikoin mukulaleinikkiä, keltavuokkoa ja kulleroa. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Kohde 15

Hirmunoja on rajattu muuna arvokkaana pienvesikohteena. Hirmunoja saa alkuunsa Lounamäen itäpuolen pelloilta ja se laskee Koiransuolenojaan (kuva 29). Lounamäentieltä länteen noin 100 metriä Hirmunojan molemmin puolin on tehty avohakkuu. Hakkuualueen jälkeen ojaa reunustaa varttuva metsä noin 300 metrin matkalla ja loppujakso ennen Koiransuolenojaa on pääosin taimikkaa ja pensaikkaa. Hirmunojan varren kasvillisuus on avoimilla paikoilla mesiangervovaltaista suurruohoniittyä (kuva 30). Puustoisilla paikoilla kasvillisuus on suurruoholehtoa ja saniaislehtoa. Puronvarressa kasvaa paikoin korpisorsimoa, korpinurmikkaa, mätässaraa, lehtopalsamia ja koiranvehnää. Ojaan laskevat rinteet ovat lehtomaista kangasta ja tuoretta lehtoa. Hirmunojan metsäinen osuus on rauhoitettu luonnonsuojelualueeksi (YSA230756). Tältä alueelta on myös löytynyt liito-oravan jätöksiä. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi).
Pinta-ala 1,50 + 0,37 ha.

Kohde 16

Hirmunojan noro on vesilain 2. luvun 11 §:n mukainen pienvesikohde. Kulomäentieltä pohjoiseen laskevassa uomassa virtaa luonnontilainen noro, joka laskee Hirmunojaan. Alueen kasvillisuus on tuoretta lehtoa ja kosteaa saniaislehtoa sekä eteläosassa mesiangervovaltaista suurruoholehtoa, joka on osin pensaikkoista avohakkuun jäljiltä. Noron ympäristössä alueen yläosassa kasvaa melko runsaana harvinaista, silmälläpidettävää (NT) tuoksumataraa sekä velholehteä, suokelttoa, lehtokuusamaa, lehtomikkää ja luhtatähtimöä sekä paikoin korpinurmikkaa, korpisorsimoa, näsiää, mustakonnanmarjaa ja kotkansiipeä. Koiranheisi on runsas ja alueella kasvaa myös joitain pähkinäpensaita. Noron ylärinteellä on varttuvaa kuusikkoa ja alarinteellä nuorta lehtipuustoa. Noron lähellä on neljässä paikassa ryhmä metsälehmusvesoja. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Metsälain mukainen kohde, pienvesien välittömät lähiympäristöt (Metsäkeskus, metsaan.fi).
Pinta-ala 1,86 ha.

Kohde 17

Huhdanoja on rajattu muuna arvokkaana pienvesikohteena. Huhdanoja on syntynyt laajan kallioalueen keskellä olevaan itä-länsisuuntaiseen painanteeseen. Huhdanojan reunalla on erilaisia korpia ja tuoretta-kosteaa lehtoa. Arvokkaaksi kohteeksi on rajattu Huhdanojan luonnontilaisin länsiosa. Puronvarrella on saniaislehtoa, saniaiskorpea ja lehtokorpea. Purouoman lähellä on lähteisyyttä. Puusto on nuorta-varttuvaa kuusikkoa; joukossa kasvaa raitaa, haapaa, koivua, harmaaleppää ja puronvarressa myös tervaleppää. Kasvilajistoon kuuluvat mm. suokeltto, kevätlinnunsilmä, lehtokuusama, lehtomikkä, mustaherukka, iso- ja metsäalvejuuri, kotkansiipi ja lehtotähtimö. Rinteillä on tuoretta lehtoa, jossa kasvaa mm. lehtomikkää, taikinamarjaa, näsiää, sinivuokkoa ja lehtokuusamaa. Myös mustakonnanmarjaa, metsävirnaa ja lehtopähkämöä on paikoin. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Kohde 18

Mutaanmäen noro on vesilain 2. luvun 11 §:n mukainen pienvesi. Mutaanmäen etelärinteellä oleva noro on vajaan 200 metrin matkalta uomaltaan luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen. Etenkin noron yli kulkevan tien kohdalla on hiirenporrasvaltaista saniaislehtoa, myös rönsyleinikki on runsas. Tällä alueella noroa ympäröivä puusto on nuorta koivikkoa, ylempänä on varttuvaa kuusikkoa. Rajatun jakson ylä- ja alapuolella uomaa on kaivettu. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Kohde 19

Portinkallion puro on rajattu muuna arvokkaana pienvesikohteena. Portinkallion lounaispuolella kulkevaa Kyläjoen sivuhaaraa ympäröivät metsät ovat enimmäkseen puustoltaan varttuvia ja kuusivaltaisia tuoreen kankaan–tuoreen lehdon sekametsiä. Puustoa on harvennettu puren ympäristöstä, mutta purenvarsi on säästetty hakkuissa ja sen luonnontila on säilynyt melko hyvin. Purenvarsi on noin metrin levyinen ja se on uurtunut syvälle saviseen maahan. Puren varren puusto on lähinnä harmaaleppää ja kuusta, eteläosassa on myös tuomia. Kasvillisuus on mesiangervovaltaista suurruoholehtoa ja paikoin saniaislehtoa. Mesiangervon lisäksi kasvilajistoon kuuluvat mm. hiirenporras, lehtotähtimö, jänönsalaatti, lehtopähkämö, lehtoleinikki, sukelto, mustaherukka, koiranvehnä ja korpisorsimo. Tuoreen lehdon kasvillisuus ulottuu siellä täällä puren varteen. Haapaa kasvaa melko paljon purenvarren pohjoispäässä. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

Kohde 20

Pitkämäen noro on vesilain 2. luvun 11 §:n mukainen pienvesi. Pitkämäen etelärinteellä Perttulantien ja Hongisojantien risteyksen tuntumassa olevan noron eteläosa on luonnontilaisen kaltainen. Uoma on sora- ja kivipohjainen, elokuun lopun maastokäynnin aikaan uoma oli kuivilaan. Kasvillisuus uoman ympärillä on tavanomaista; hiirenporras, nurmilauha ja metsäkastikka ovat runsaimpia lajeja. Puusto on nuorta harmaaleppää, koivua ja haapaa. Rajatun alueen pohjoispuolella uomaa on perattu. (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017)

4 EDUSTAVUUSTARKASTELU

Selvityksessä tunnistettiin yhteensä 20 pienvesikohdetta, jotka ovat joko vesilain 2. luvun 11 §:n mukaisia luonnontilaisia tai niiden kaltaisia pienvesiä tai metsälain 10 §:n tarkoittamia pienvesien lähiympäristöjä. Vaikka metsälain soveltamisala onkin metsien hoito ja käyttö, on mahdollista, että näistäkin kohteista osa täyttää ainakin osittain vesilain pienvesiä koskevat kriteerit. Pienvesitarkastelu tehtiin 5 kilometrin säteellä hakemuksen kohteena olevasta norosta, mikä pinta-alana on noin 79 km² ja siten riittävä luotettavien johtopäätösten tekemiseksi.

Poikkeuslupan kohteena olevat norot ja niihin kohdistuvat toimenpiteet eivät ole sellaisia, että ne muuttaisivat hakemuksen kohteena olevien norojen luonnontilan kokonaan. Lupahakemuksen mukaisesti tarkoituksena on parantaa nykyistä Lepolan puren ylittävää metsäautotietä raskaan liikenteen kestäväksi vaihtamalla siihen suurempi rumpu ja nostamalla

tien kantavuutta. Lisäksi Liimatunojan sivunoroon on tarkoitus johtaa hulevesiä ottamisalueelta laskeutusaltaan kautta. Noroille siis aiheutuu vaikutuksia, mutta hakemuksen mukaisesta toiminnasta huolimatta ne säilyttävät pääosin luonnontilansa.

Hakemuksen kohteena olevien Lepolan puron ja Liimatunojan sivunoron lisäksi lähialueella on runsaasti muita noroja ja pienvesikohteita, jotka edustavuudeltaan ovat vähintäänkin yhtä edustavia kuin hakemuksen kohteena olevat norot. Koska lupahakemuksen mukainen toiminta ei muuta norojen luonnontilaa koko uoman matkalta, ja koska tarkastelualueella on runsaasti muita vastaavanlaiset arvot omaavia luonnontilaisia tai niiden kaltaisia noroja, ei norojen edustavuuden voida alueellisesti katsoa vaarantuvat lupahakemuksen mukaisen toiminnan johdosta.

5 LÄHTEET

Enviro, 2011. Metsä-Tuomelan alueen luontoselvitys 30.5.2011.

Enviro, 2013. Perttulan osayleiskaavan luontoselvitys 25.10.2013.

Hyvärinen, E., Juslen, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus.

Metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristökuviot. Metsäkeskuksen karttapalvelu, osoitteessa

<https://metsakeskus.maps.arcgis.com/apps/MapSeries/index.html?appid=a29ae4c4eb7240f0895d4ff93f04df1c> luettu 16.6.2021

Ympäristöhallinnon karttapalvelu Karpalo. Osoitteessa:

<https://www.p2.ymparisto.fi/KarpaloSilverlight/>

Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017. Nurmijärven kirkonkylän osayleiskaava-alueen pienvedet.

-

NURMIJÄRVI, PIENVESIEN EDUSTAVUUSARVIOINTI
NCC Industry Oy

Liite 2 Pienvesikohteiden kuvaukset. Lähteet: Enviro, 2013. Perttulan osayleiskaavan luontoselvitys, Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2017, Metsäkeskus, metsaan.fi metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt, pienvesien välittömät lähiympäristöt.

kohde	etäisyys- vyöhyke	laji	lähde	nro selvityksessä	
1	0-1 km	ml	Metsäkeskus, Perttulan luontoselvitys	luo12	Liimaniitunoja II paikallisesti arvokas luontokohde, noro
2	0-1 km	vl	Kirkonkylän pienvedet	1	Lepolan noro, melko luonnontilaisena säilynyt
3	0-1 km		Perttulan luontoselvitys	luo22	Ojapellon puronvarsilehto, purouoma luonnontilainen
4	1-2 km	ml	Metsäkeskus, Perttulan luontoselvitys	luo11	Liimaniitunoja I, paikallisesti arvokas pienvesi
5	2-5 km		Perttulan luontoselvitys	luo16	Ruosteoja, luonnontilainen uoma
6	2-5 km	ml	Metsäkeskus, Perttulan luontoselvitys	luo15	Myllyoja, paikallisesti arvokas pienvesi
7	2-5 km		Perttulan luontoselvitys	luo8	Vaaksjärven koillispuolen lehtokorpi
8	2-5 km	vl	Perttulan luontoselvitys	luo10	Liimaniitunojan latva, paikallisesti merkittävä luontokohde, sivu-uoma vesilain noro
9	2-5 km	ml	Metsäkeskus		pienvesien välittömät lähiympäristöt
10	2-5 km	ml	Metsäkeskus		pienvesien välittömät lähiympäristöt
11	2-5 km	vl	Kirkonkylän pienvedet	18	Matkunoja ja Matkunojan lähteikkö
12	2-5 km	ml	Metsäkeskus, Kirkonkylän pienvedet	17	Matkunojan eteläosa
13	2-5 km	ml	Metsäkeskus	16	Koiransuolenoja, muu arvokas pienvesi, pienvesien välittömät lähiympäristöt
14	2-5 km	vl	Kirkonkylän pienvedet	5	Kulomäentien pohjoispuolinen noro, luonnontilaisen kaltainen
15	2-5 km	ml	Kirkonkylän pienvedet	13	Hirmunoja, muu arvokas pienvesi
16	2-5 km	vl, ml	Metsäkeskus, Kirkonkylän pienvedet	2	Hirmunojan noro, luonnontilainen Hirmunojaan laskeva noro, huomioitavaa lajistoa
17	2-5 km	ml	Metsäkeskus, Kirkonkylän pienvedet	14	Huhdanoja, muu arvokas pienvesi
18	2-5 km		Kirkonkylän pienvedet	6	Mutaanmäen noro, luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen
19	2-5 km		Kirkonkylän pienvedet	19	Portinkallion puro, muu arvokas pienvesi
20	2-5 km	vl	Kirkonkylän pienvedet	3	Pitkämäen noro, luonnontilaisen kaltainen